

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 3. Aleandri Pontificii Nuncii oratio in Comitiis Wormatiensibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

Sacul. XVI positiones manifestis erroribus obnoxias
A.C. 1521. extraxit. Nihilominus ad frangendam

Lutheri factionem nimium infirmi erant
 ejusmodi conatus, potentius tamen au-
 xilium sperabatur a S. R. I. Comitiis,
 quæ Wormatiæ Mense Januario cele-

Cochlaeus in branda indicebantur. **actis & scri-** **que præstituto die habebantur, ac ipse**
ptis Luther. **etiam Imperator, prout pollicitus erat,**
ann. 1521. **conventum cetera frequentissimum præ-**
Ulemburg. **sentia sua honorabat; nec deerant am-**
cap. 6. **bo Pontificis Nuncii Hieronymus Ale-**

ander, & Marinus Caracciolus, quo-
 rum utriusque cum Lutheri ejusque libro-
 rum condemnatio demandata esset, Ale-
 ander rem fortiter urgebat, solusque
 tertiam omnino horam in prima Sessio-
 ne perorabat.

§. III.

Aleandri Pontificii Nuncii oratio in Comitiis Wormatiensibus.

Ex act. Primo equidem Aleander vehemen-
Worm. tius in Lutherum invehebatur, cum
Archiv. Vat. vero ipsus animadverteret, quod sermo
apud Cardin. ipsius adstantibus minus acceptus esset,
Pallav. l. 1. nec injuriis rem agi, sed potius hujus
6. 25. Monachi opinones hæreticas demon-
Sleid. Com. strari oporteret, quantocius orationem
l. 3. p. 63. suam ad ipsosmet Lutheri errores con-
Cochl. de act. vertit, ac quasdam propositiones ex li-
Luth. ann. bro
1521. p. 30.

bro de *Captivitate Babylonica* deprompsit, **Sæcul. XVI.**
ostenditque, a Lutherô septenarium Sa- **A.C. 1521.**
cramentorum numerum fuisse negatum,
& transubstantiationem in Sacramento
Altaris ab eo pro humano figmento ex-
plosam. Postea comprobavit, ab illo pri-
ma fidei fundamenta, & reverentiam Sa-
cramentis debitam, necnon votorum Re-
ligionem impugnari, ejusque doctrinam
non minus pietati Christianæ, quam
Status tranquilitati adversam esse, cum
vero ejusmodi hæresis indies magis ma-
gisque sese diffunderet, ita ad illius ex-
tinctionem promptum remedium adhi-
bendum esse asserebat. His auditis
Principes vehementer exteriti, Luthe-
rum omnino damnandum esse conclamare cæperunt. Id ubi sensit Fridericus
Saxoniæ Elector declinandæ sententiæ
gratia dixit: ægerrime ferro, quod U-
niversitatis meæ Theologo falsa impo-
nantur; nam erronei hice articuli, qui
Lutherô adscribuntur, ab ipso non fue-
runt traditi, sed in ejus odium, ac in-
vidiam ab ejus adversariis eidem affin-
guntur, imo ipsi quoque libri, ex qui-
bus ejusmodi errores deprompti sunt,
forte nequidem e Lutheri calamo pro-
fluxerunt, Lutherum igitur ipsum ac-
cessere oportet, ut is ex ore suo convinca-
tur. Annuit Cæsar cum Principibus.

A 3

§. IV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1521.

§. IV.

*Aleander, ne Lutherus ad Comitia
vocaretur, obliktatus.*

Pallavicin.
I. 1. t. 26.

Verum Aleander vehementer ejusmodi consilio sese opponebat, contestatus, quod non esset id, quod a Romano Pontifice sanctum fuisset, in controversiam adducendum, ac Lutherum accersere, haud periculo careret; cum tanta esset illius audacia, ut facile seditionem concitaret, quas ob caussas non amplius illum audiri oportet, cum palam edixisset, recusari a se ejusmodi judices, qui Theologi, Canonum periti, aut Episcopi essent. Quippe Aleander haud immerito pertimescebat, ne Lutherus, qui nil ardentius, quam disputationes, atque colloquia cuperbat, linguæ suæ facundia, falsisque argutiis rudiores, atque de rebus fidei judicium ferendo impares deciperet. Nihilominus tamen in comitiis decreatum, Lutherum esse vocandum, ut absque ambagibus confiteretur, an libri, ex quibus hæreticæ propositiones excerptæ, ab ipso conscripti, vel eidem falso adjudicati essent. Tum vero longa, difficilisque inter Imperii Principes disceptatio exorta est, qua ratione securitatis literæ Luthero concedendæ forrent,

Cosm. I. cit.